

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul de Psihiatrie Bălți împotriva
Angelei Dodița

(încasarea plăților salariale achitate neîntemeiat, încasarea contribuțiilor de
asigurări sociale de stat obligatorii)

împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 4 februarie 2025,

Dosarul nr. 2ra-241/25

PIGD Nr. 2-23128016-01-2ra-02052025

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Bălți, sediul central (jud. Sn. Dubceac)
Curtea de Apel Nord (jud. E. Grumeza, N. Costăș, I. Parii)

13 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul de Psihiatrie Bălți,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 5 septembrie 2023, Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul de Psihiatrie Bălți a depus cerere de chemare în judecată împotriva Angelei Dodița, solicitând încasarea plăților salariale pretins achitate neîntemeiat pentru anii 2021–2022, în sumă de 24 891,81 lei, încasarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă de 5 974,04 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 926 lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 6 decembrie 2022, Direcția Generală Teritorială Nord a Centrului Național Anticorupție, examinând materialul privind pretinse acțiuni ilegale ale factorilor de decizie din cadrul Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul de Psihiatrie Bălți, a solicitat prezentarea copiilor autentificate ale documentelor privind mai mulți salariați, inclusiv Angela Dodița, referitoare la cumularea funcțiilor în cadrul spitalului în perioada 2021–2022, ordinele emise în acest sens, precum și actele privind calcularea și achitarea sporurilor aferente cumulării funcțiilor.

3. Reclamanta a arătat că, la solicitarea Centrului Național Anticorupție, Compania Națională de Asigurări în Medicină a efectuat o evaluare tematică la Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul de Psihiatrie Bălți, fiind întocmit Raportul de evaluare nr. 10-07/29 din 7 aprilie 2023. Potrivit reclamantei, în urma verificării ordinelor de angajare, contractelor individuale de muncă, proceselor-verbale privind evaluarea performanțelor individuale ale angajaților și actelor de salarizare, s-a constatat că Angela Dodița ar fi beneficiat, în anii 2021–2022, de plăți salariale calculate și achitate neîntemeiat în sumă de 24 891,81 lei, iar de la aceste plăți ar fi fost calculate contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă de 5 974,04 lei.

4. Instituția reclamantă a susținut că plățile respective au fost efectuate contrar art. 156 din Codul muncii și Regulamentului privind salarizarea angajaților din instituțiile medico-sanitare publice încadrate în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 837 din 6 iulie 2016,

încălcarea constând în stabilirea suplimentelor pentru cumularea de funcții și a altor plăți în lipsa argumentării volumului real de muncă și a lucrărilor executate.

5. Reclamanta a mai indicat că, în rezultatul unor verificări anterioare, s-ar fi constatat acordarea unor retribuții unor angajați ai Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul de Psihiatrie Bălți contrar actelor normative în vigoare, iar cazul a generat o cauză penală, în cadrul căreia fosta directoare a instituției, Valentina Șchiopu, a fost condamnată prin sentința Judecătoriei Bălți din 17 iunie 2022, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2022.

6. Totodată, reclamanta a invocat prescripția Inspecției Financiare din 7 iunie 2023 privind lichidarea iregularităților constatate în rezultatul inspectării financiare complexe efectuate la Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul de Psihiatrie Bălți, prin care s-a solicitat restituirea cheltuielilor neîntemeiate în sumă totală de 724,9 mii lei. Ulterior, la 14 iunie 2023 și repetat la 19 iulie 2023, instituția s-a adresat pârâtei cu somații privind restituirea sumelor pretinse, însă litigiul nu a fost soluționat pe cale amiabilă..

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central, din 29 martie 2024, acțiunea civilă a fost respinsă. Totodată, de la IMSP Spitalul de Psihiatrie Bălți a fost încasată în beneficiul Angelei Dodița suma de 6 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 29 martie 2024, IMSP Spitalul de Psihiatrie Bălți a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central, din 29 martie 2024, solicitând casarea hotărârii și adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin decizia Curții de Apel Nord din 4 februarie 2025, a fost respins apelul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul de Psihiatrie Bălți și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central, din 29 martie 2024.

10. Instanța de apel a reținut că IMSP Spitalul de Psihiatrie Bălți solicită încasarea de la angajata Dodița Angela a unor plăți pretins achitate neîntemeiat, bazându-se pe Raportul de evaluare nr.10-07/29 din 7 aprilie 2023, întocmit de CNAM.

11. Instanța de apel a constatat că raportul respectiv este depersonalizat, indicând doar inițialele mai multor persoane, fără a menționa numele de familie și prenumele angajaților. Prin urmare, din Raportul de evaluare nr.10-07/29 nu rezultă obligația angajatei Dodița Angela de a restitui careva sume în beneficiul angajatorului și nici vinovăția acesteia în formarea prejudiciului la instituție.

12. Instanța de apel a accentuat că, în conformitate cu pct.17 din Regulamentul privind salarizarea angajaților din instituțiile medico-sanitare publice încadrate în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.837 din 6 iulie 2016, responsabilitatea pentru evaluarea lunară a îndeplinirii indicatorilor de performanță profesională a muncii revine Comisiei de evaluare a performanțelor profesionale a muncii, aprobate prin ordinul conducătorului instituției.

13. Instanța de apel a apreciat că, prin prisma dispozițiilor art. 148 din Codul muncii, plățile salariale achitate în plus pot fi urmărite doar în cazul unei greșeli de calcul, iar în speță nu s-a confirmat că a avut loc o astfel de greșală. În consecință, Dodița Angela nu poate fi obligată să restituie în beneficiul IMSP Spitalul de Psihiatrie Bălți suplimentul pentru cumularea funcțiilor temporar vacante.

14. Instanța de apel a concluzionat că motivele de casare invocate în apel se referă la dezacordul apelantei cu soluția pronunțată de instanța de fond și nu relevă o încălcare esențială sau o aplicare eronată a normelor de drept material sau procedural, nefiind astfel temei de casare a hotărârii atacate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. La 29 aprilie 2025, IMSP Spitalul de Psihiatrie Bălți a depus recurs motivat împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 4 februarie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Nord nr.2a-549/2024 din 4 februarie 2025 și trimiterea cauzei spre rejudecare.

16. Recurenta a susținut că atât prima instanță, cât și instanța de apel au aplicat greșit normele de drept material și procesual, ignorând probele esențiale și emițând soluții nelegale. În opinia recurentei, instanțele inferioare au acordat prioritate probelor intimei, ignorând probele prezentate de recurentă.

17. IMSP Spitalul de Psihiatrie Bălți a invocat că instanțele nu au luat în considerare faptul că Dodița Angela a beneficiat de plăți salariale sub forma suplimentului pentru cumularea funcției vacante în cuantum mai mare decât permite legislația în vigoare, fără o justificare reală a volumului de muncă efectuat, aceasta beneficiind de sporuri salariale aferente suplinirii a două unități de funcție. Recurenta a arătat că aceste activități nu au fost confirmate și probate de intimată.

18. Aceasta a criticat interpretarea dată de instanțe prevederilor art.156 alin.(3) din Codul muncii, susținând că suplimentul pentru cumularea funcțiilor poate fi acordat doar în situațiile în care există o justificare obiectivă a necesității suplinirii postului vacant și în limita resurselor financiare disponibile, condiții care nu au fost respectate în speță. A invocat totodată că Hotărârea Guvernului nr.837 din 6 iulie 2016 prevede că suplimentele salariale se acordă strict în funcție de complexitatea și volumul suplimentar de muncă, în limita fondurilor disponibile.

19. Recurenta a susținut că fondurile destinate salarizării personalului medical fac parte din Fondurile de Asigurare Obligatorie de Asistență Medicală, administrate de CNAM, și că orice plată efectuată fără respectarea cadrului legal constituie o utilizare nejustificată a acestor fonduri, atrăgând obligația restituirii sumelor achitate necuvenit. A arătat că prin raportul de evaluare al CNAM și prescripția Inspecției Financiare nr.25-15-10/1574 din 7 iunie 2023 s-a stabilit că plățile efectuate către intimată au fost realizate cu încălcarea normelor în vigoare.

20. Un motiv distinct invocat de IMSP Spitalul de Psihiatrie Bălți vizează omisiunea instanțelor de a cita CNAM în calitate de parte în proces, deși această instituție este responsabilă de administrarea Fondurilor de Asigurare Obligatorie de Asistență Medicală. Recurenta a apreciat că această omisiune contravine prevederilor art.60 alin.(1) și art.61 din Codul de procedură civilă, constituind o încălcare gravă a principiului contradictorialității și a dreptului la un proces echitabil, impunând casarea deciziei și rejudecarea cauzei cu respectarea cadrului procedural corespunzător.

21. Recurenta a invocat și prevederile Codului civil privind îmbogățirea fără justă cauză, susținând că sumele necuvenite trebuie returnate instituției care le-a achitat fără bază legală. A invocat totodată jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 9 decembrie 1994, în sensul că instanța are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

23. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

24. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

25. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

26. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 4 februarie 2025.

28. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 3 aprilie 2025 (f.d. 121). Prin urmare, recursul declarat la 29 aprilie 2025 este considerat a fi depus în termen.

29. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

31. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe

temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

32. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

33. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Nord, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

36. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, care a examinat criticile esențiale ale apelantei și a reținut că pretenția de restituire a plăților salariale nu este susținută prin probe apte să stabilească obligația concretă a Angelei Dodița de a restitui sumele solicitate. Instanța de apel a observat corect că Raportul de evaluare invocat de reclamantă este depersonalizat și nu permite identificarea directă a intimatei ca persoană obligată la restituire și nici stabilirea vinovăției acesteia în formarea pretinsului prejudiciu.

37. În același timp, instanța de apel a dat o apreciere suficientă cadrului în care au fost stabilite și achitate suplimentele salariale, reținând că responsabilitatea evaluării lunare a indicatorilor de performanță revenea comisiei competente din cadrul instituției. Prin urmare, simpla invocare a caracterului nejustificat al plăților, în lipsa confirmării unei greșeli de calcul sau a unor împrejurări care să permită urmărirea sumelor achitate salariatului, nu justifică obligarea intimatei la restituirea acestora.

38. Argumentele recursului reiau, în esență, dezacordul recurentei cu aprecierea probelor și cu concluzia instanței de apel privind inexistența temeiului de restituire.

Aceste critici au primit un răspuns explicit și suficient în decizia recurată, iar invocarea raportului CNAM, a prescripției Inspecției Financiare și a necesității atragerii CNAM în proces nu schimbă raționamentul determinant al instanței de apel, potrivit căruia nu s-a probat o obligație individuală a intimatei de restituire a sumelor solicitate.

39. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecării, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul de Psihiatrie Bălți ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

41. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul de Psihiatrie Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat